

“Elk jaar probeer ik onder de maximumfactuur te duiken”

De maximumfactuur drukt de kosten in het basisonderwijs. In het Sint-Lievenscollege in Gent waken ook leraren over de bedragen die ze vragen. “We zijn getraind om het goedkoopste te kiezen en hebben een antenne voor extra kosten”, vertelt Barbara Kazimoto, leraar in het 3de leerjaar. “Dat ben ik verplicht aan mezelf en mijn leerlingen.”

© Eva Vlonk

“Mijn leerlingen beseffen vaak dat hun ouders krap bij kas zitten en vragen bij elke uitstap of aankoop hoeveel dat moet kosten. Daar ga je niet licht over”

“Als leraar maak je dezelfde rekensom als een ouder. **Financiële redenen mogen de leerkansen van geen enkel kind in de weg staan.** Dus probeer ik elk jaar onder de maximumfactuur te duiken, en leg ik elke uitgave uit aan mijn leerlingen. Vertel waarom we die kost maken, wat ze zullen leren. Want zij beseffen vaak dat hun ouders krap bij kas zitten en vragen me bij elke uitstap of aankoop meteen hoeveel dat moet kosten. Dat komt binnen, daar ga je niet licht over.”

Klasbudget naar de kinderen

“Kosten drukken begint al op het einde van het schooljaar. Dan stel ik, net als mijn

collega's, een materiaallijst samen voor september. Ik spendeer een grote hap van het klasbudget – vorig jaar was dat ongeveer 1000 euro – aan pennenzakken, stiften, potloden, breukenset, klasklok ... en denk 2 keer na over knutselmateriaal. Ook die versleten klassikale geodriehoek moet het een extra jaartje trekken.”

“Voor de lessen **in mijn klas moeten ouders niets betalen**. Echt niets. Als een potlood op is, dan geven ze het stompje af en ligt er een nieuw. Mijn budget gaat naar de kinderen. Andere keuzes vind ik voor mezelf – en voor directeur, ouders en mijn leerlingen – niet te verantwoorden.”

Verdoken huiswerkkosten

“Omdat ik wil **vermijden dat huiswerk ouders op kosten jaagt** of dat ze betalende hulp zoeken om hun kinderen te begeleiden, maak ik dagelijks tijd voor taken in de klas. Als ze toch thuis moeten werken, stop ik het materiaal dat ze nodig hebben in hun boekentas. En hoop ik dat lijm, geodriehoek en potloden de volgende dag terugkomen naar school.”

“Ik vraag ook nooit om materiaal mee te nemen van thuis. Foto's van dieren om een les wereldoriëntatie voor te bereiden? Dan vraag je **ouders om magazines te kopen of beelden te printen**. Dat wil ik vermijden. Daarom trek ik zelf naar de bib en kopieer de illustraties.”

Laarzen uitlenen van mijn kinderen

“We gaan bijna nooit met de bus op uitstap. Te duur. Openbaar vervoer is wel een optie want veel leerlingen hebben een busabonnement. Maar niet allemaal, daarom gaan we **vooral te voet**. Gelukkig vinden we als stadsschool een rijk aanbod binnen wandelafstand. En ben ik intussen getraind om de goedkoopste uitstappen op te sporen én razendsnel te reageren als ze een mooi aanbod hebben.”

In de school van mijn eigen kinderen haal ik de verloren voorwerpen op voor onze leerlingen: kledij, rugzakken, brooddozen ...

“Mijn leerlingen uit het 3de leerjaar gaan 1 week op sportklas. Dat kost wel wat, maar we helpen ouders met een spaarplan, zorgen ervoor dat ze via Sport Vlaanderen of hun mutualiteit geld recupereren of dragen als school een deel van de prijs. We beseffen dat **zo’n week weg ook verborgen kosten** heeft. Aankopen die ouders moeten maken, maar de schoolfactuur niet halen.”

“Die verborgen kosten proberen we te vermijden. Zo mag ik in de school van mijn eigen kinderen de **verloren voorwerpen ophalen**. Kledij, rugzakken, brooddozen, doosjes voor maaltafelkaarten gaan allemaal mee in de wagen, onze leerlingen mogen die gebruiken. Laarzen of regenjassen waar mijn kinderen uitgegroeid zijn, gaan ook mee. Je kan ouders die het niet breed hebben toch niet vragen om laarzen te kopen die hun kind alleen tijdens dat ene weekje sportklas draagt?”

Goedkoop sporten na 4 uur

“Ook zwemkledij lenen we uit. Ik heb het nog nooit meegemaakt dat al mijn leerlingen helemaal in orde waren voor een zwemles. Sommige kinderen hebben geen zwemgerief mee, andere hebben alleen een **badpak dat tot op de draad versleten** is. Zij krijgen een badpak of handdoek van de school en moeten niet toekijken hoe hun klasgenoten wel zwemmen. Meteen na de zwemles wassen we dat materiaal zelf.”

“Alle kinderen moeten kansen krijgen om te sporten, ook zij die het inschrijvingsgeld van een voetbal- of dansclub niet kunnen betalen. Daarom **bieden we naschoolse sport aan**. Vaak onder begeleiding van een van onze leraren. Met een minimale vergoeding van 25 tot 35 euro voor 10 sessies – sommige leerlingen met een UIT-pas

betalen slechts 5 euro – kan elk kind sporten.”